

Nanda (33)

‘Dat ik tienermoeder werd, was geen ongelukje’

Nanda was nog maar net zeventien toen ze moeder werd. Dit was niet hoe haar ouders het zich hadden voorgesteld. Nu haar dochter zelf aan het puberen is, heeft Nanda haar de waarheid verteld over haar komst.

“Net zestien was ik, en verliefd. Mijn vriend was drie jaar ouder. Hij werkte, en woonde al op zichzelf. Hoewel mijn ouders me nog te jong vonden, stonden ze na een paar maanden toch toe dat ik geregeld een heel weekend bij hem sliep. ‘Je slikt de pil toch wel trouw, hè,’ vroeg mijn moeder soms. ‘Ja-ha,’ antwoordde ik dan, ‘ik ben toch niet gek.’ Zowel mijn moeder als mijn vriend schrok ontzettend toen ik ze, op hetzelfde moment, ik had er al mijn moed voor nodig, bedremmeld vertelde dat ik zwanger was. Al ruim vierenhalve maand. Na de schrik kwam bij beiden de boosheid. Hoe kon dit, en vooral: waarom had ik het niet eerder gezegd? Nu was het immers te laat om nog een abortus te overwegen! Ik herinner me de heftigheid van dat moment. De tranen, de paniek. Ikzelf deed ook niets anders dan huilen. Ik had het niet geweten, zei ik, ik was gewoon ongesteld geworden. Pas nu mijn buik dikker werd, was er een belletje gaan rinkelen. Ja, natuurlijk vond ik het vreselijk, benadrukte ik veelvuldig. Dit was nooit de bedoeling geweest. Maar het wás zo. Wat nu?”

Grootse plannen

“De emoties van mijn moeder waren nog niets vergeleken bij die van mijn vader. Ik zat op het vwo, hij had grootse plannen voor mij. Tienermoeder worden was het laatste wat hij voor zijn oudste dochter wenste. Maar het was niet anders, ik zou het kind krijgen. Ze besloten dat ik koste wat kost mijn middelbare school moest afmaken, mijn moeder zou wel bijspringen. Toen de baby kwam, woonde ik al bij mijn vriend. De zolder van zijn kleine woning was omgetoverd tot een paarse kinderkamer; al voor mijn bevalling stond hij vol met knuffels en cadeautjes van iedereen – familie, klasgenoten, zelfs leraren – die ondanks alles achter me stonden. Toen ik Mara in mijn armen hield, was ik op slag verliefd. En niet alleen ik, ook mijn moeder. Ik zie nog de tranen in haar ogen. ‘Nu ben ik oma,’ zei ze trots, terwijl ze de periode ervoor nog moest rillen bij dat idee. Ik ben haar en mijn vader heel dankbaar voor hun onvoorwaardelijke steun. Want natuurlijk viel het niet mee. Terwijl mijn vriendinnen uitgingen en na school in het winkelcentrum of zwembad rond-

gingen, zat ik thuis met een baby. De gebroken nachten kon ik prima aan, daarbij was het een voordeel om zo jong te zijn, maar de verantwoordelijkheid viel me zwaar. Aan mijn vriend had ik weinig. Hoewel hij in de maanden voor de bevalling gewend leek aan het idee dat we een kind zouden krijgen, en zich er zelfs op verheugde, was de lol er voor hem al snel af. ‘s Nachts draaide hij zich zuchtend om als Mara huilde, in het weekend ging hij op stap met zijn vrienden. Hoewel mijn ouders wilden dat ik de grootste zorg zelf droeg, waren zij er wél voor me, droogden ze mijn tranen als ik het even niet meer zag zitten. Elke ochtend zat mijn moeder klaar om Mara op te vangen als ik naar school ging. Tien maanden na de komst van Mara liep het stuk tussen mijn vriend en mij, en trok ik weer bij mijn ouders in. Met hun hulp heb ik mijn vwo afgemaakt en ben ik daarna een avondopleiding gaan doen. Mara was alles voor me, er is geen dag geweest dat ik niet dolblij met haar was. Maar het waren tropenjaren. De zon ging schijnen toen ik Paul ontmoette, mijn huidige man, die Mara accepteerde als zijn eigen dochter. Samen met haar, en de twee kinderen die er later kwamen, vormen we een leuk gezin.”

Flink knallen

“Ik had mijn geheim rondom de komst van Mara nooit willen vertellen. Maar sinds een paar jaar is mijn dochter aan het puberen. Onze band was altijd goed geweest, heel

hecht. Nu kwam er steeds vaker ruzie. In het heetst van de strijd wierp ze mij dan voor mijn voeten dat ik haar nooit had gewild. Dat ze heus wel voelde dat zij mijn leven overhoop had gegooid. Dat ze zelf ook wilde dat ze nooit geboren was. En zéker niet bij mij. Haar woorden sneden door mijn ziel. Ik houd zo veel van haar, heb alles voor haar over. Natuurlijk houd ik ook van mijn andere twee kinderen, maar toch, Mara blijft speciaal, mijn eerste kind, daar doet geen ruzie iets aan af. Op een

‘Toen ik Mara in mijn armen hield, was ik op slag verliefd’

avond dat het weer flink had geknald, hoorde ik haar huilen op haar kamer. Het eenzame snikken deed me zo veel pijn dat ik naar boven ben gelopen. ‘Je was wél gewenst, Mara,’ zei ik, kloppend op haar deur. ‘Ik moet je iets opbiechten.’ Het duurde even voordat ze me binnenliet. En ik kon aan haar gezicht zien dat ze me eerst niet geloofde. Tot mijn tranen haar overtuigden en ze haar armen om me

heen sloeg. Als eerste en als enige – ik heb het zelfs mijn man Paul niet verteld – hoorde zij dat ze helemaal geen ongelukje was geweest. Ik heb indertijd bewust de pil niet genomen. Ik wilde, al was ik nog maar zestien, niets liever dan huisje, boompje, beestje. Een kind om voor te zorgen, om over te moederen. Omdat ik wist dat mijn vriend daar nooit mee zou instemmen, had ik stiekem de pil door de wc gespoeld. En na twee maanden was het al raak geweest. In mijn eentje deed ik een zwangerschapstest, daarna heb ik mijn geheim bewaard tot er niets meer aan te doen was. Mijn bekentenis was een heel emotioneel moment tussen Mara en mij. En het heeft een hoop veranderd. We maken nog altijd ruzie, maar het gaat er niet meer zo hard aan toe. Nu zij weet dat ik haar al vanaf het begin af aan wilde, is haar vertrouwen in mij veel groter, en haar zelfvertrouwen ook. En dat wij iets delen dat verder niemand weet, heeft onze band versterkt. Er komt een dag – die mag Mara bepalen – dat we dit ook aan anderen zullen vertellen. Voor mij is de tijd gekomen om hier eerlijk over te zijn. Maar voorlopig koesteren wij samen de waarheid.”

De namen in deze tekst zijn vanwege privacyredenen gefingeerd. Ook (anoniem) een geheim delen? Er wordt integer en vertrouwelijk met je bericht omgegaan. Mail naar Lydia van der Weide: rubrieken@margriet.nl.